

**МІНІСТЕРСТВО
ВНУТРІШНІХ СПРАВ
УКРАЇНИ**

Державна регуляторна служба
України

вул. Богомольця, 10, м. Київ, 01601,
тел. 256-03-33, www.mvs.gov.ua

12.03.2019 № 3500/05/31-2019
На № _____ від _____

Про погодження проекту Закону
України

Міністерство внутрішніх справ України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» повторно надсилає на розгляд та погодження доопрацьований з урахуванням зауважень проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо імплементації законодавства та визначення переліку адміністративних послуг, що надаються територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України)».

Просимо в установленому порядку погодити зазначений проект акта в термін до 20 березня 2019 року.

- Додатки:
1. Проект акта на 24 арк. в 1 прим.
 2. Пояснювальна записка до проекту акта на 4 арк. в 1 прим.
 3. Порівняльна таблиця до проекту акта на 41 арк. в 1 прим.
 4. Висновок про проведення гендерно-правової експертизи на 2 арк. в 1 прим.
 5. Висновок про проведення антидискримінаційної експертизи на 1 арк. в 1 прим.
 6. Аналізи регуляторного впливу на 103 арк. в 1 прим.
 7. Копія оприлюдненого повідомлення про оприлюднення проекту акта на 4 арк. в 1 прим.

Державний секретар

О. В. Тахтай

Любчик 374 10 65

0.31

Державна регуляторна служба України
№ 2381/0/19-19 від 13.03.2019

5) у статті 188⁴⁷;

у назві статті слова «, держателем якого є Державтоінспекція» замінити словами «транспортних засобів, який є складовою частиною Єдиного державного реєстру»;

у частині першій слова «центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері реєстрації та обліку транспортних засобів, для отримання інформації з Єдиного державного реєстру, держателем якого є Державтоінспекція» замінити словами «уповноваженого територіального органу Міністерства внутрішніх справ України для отримання інформації з Єдиного державного реєстру транспортних засобів, який є складовою частиною Єдиного державного реєстру».

2. У Законі України «Про дорожній рух» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 31, ст. 338 із наступними змінами):

1) у статті 4:

в абзаці другому слово «нормативних» замінити словами «нормативно-правових»;

абзац тринадцятий після слів «реєстрації (перереєстрації),» доповнити словами «тимчасової реєстрації», а слово «їх» виключити;

абзац п'ятнадцятий викласти в такій редакції:

«визначення порядків підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації водіїв транспортних засобів та трактористів-машиністів»;

після абзацу сімнадцятого доповнити новими абзацами такого змісту:

«визначення порядку державної акредитації закладів, що проводять підготовку, перепідготовку і підвищення кваліфікації водіїв транспортних засобів, атестації та переатестації їх спеціалістів;

встановлення вимог до осіб, які проводять практичні іспити для отримання права на керування транспортними засобами;

визначення порядків функціонування електронного кабінету водія транспортного засобу та електронного кабінету тракториста-машиніста;

визначення порядків оформлення, видачі, визнання недійсними, повернення та обміну посвідчень водія та посвідчення тракториста-машиніста;

визначення порядку нанесення спеціальних індивідуальних номерів та здійснення дублювання первинних ідентифікаційних номерів складових частин (вузлів і агрегатів) транспортних засобів, тракторів, самохідних шасі, самохідних сільськогосподарських, меліоративних, землерийних, дорожно-

Проект

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо імплементації законодавства та визначення переліку адміністративних послуг, що надаються територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України)»

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

1. Унести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., № 51, ст. 1122 із наступними змінами):

1) у статті 121:

у частині першій слова «правил, норм і стандартів» замінити словами «правил, норм, нормативів, технічних регламентів»;

у частині другій слово «стандартів» замінити словами «правил, норм, нормативів, технічних регламентів»;

у частині шостій слова «вимогам стандартів» замінити словами «встановленим вимогам»;

2) у частині першій статті 122 слова «вимог відповідних стандартів» замінити словами «встановлених вимог»;

3) у частині першій статті 128 слова «правил і стандартів» замінити словами «правил, норм, нормативів, технічних регламентів»;

4) у статті 128¹:

у назві статті слова «та стандартів» замінити словами «, нормативів, технічних регламентів»;

у частині першій слова «і стандартів» замінити словами «, нормативів, технічних регламентів»;

будівельних машин, причепів до них та іншої техніки, що призначена для експлуатації з ними;

визначення порядків огтової та роздрібної торгівлі транспортними засобами та тракторами, самохідними шасі, самохідними сільськогосподарськими, меліоративними, землерийними, дорожно-будівельними машинами, причепами до них та іншою технікою, що призначена для експлуатації з ними, та їх складовими частинами, що мають ідентифікаційні номери;

визначення порядків переобладнання транспортних засобів, тракторів, самохідних шасі, самохідних сільськогосподарських, меліоративних, землерийних, дорожно-будівельних машин, причепів до них та іншої техніки, що призначена для експлуатації з ними.».

У зв'язку з цим абзаці вісімнадцятий вважають абзацом двадцять п'ятим:

2) в абзаці другому статті 5 слово «нормативних» замінити словами «нормативно-правових»;

3) у частині першій статті 11 слово «нормативні» замінити словами «нормативно-правові»;

4) в абзаці п'ятому частини другої статті 12 слова «технічний стан яких не відповідає вимогам державних стандартів, правил» замінити словами «технічний стан яких не відповідає вимогам правил, норм, нормативів, технічних регламентів, правилам»;

5) в абзаці другому частини п'ятої статті 14 слова «та інших нормативних» замінити словами «законодавчих та інших нормативно-правових»;

6) статтю 15 викласти в такій редакції:

«Стаття 15. Основні положення щодо допуску до керування транспортними засобами

Кожна особа, яка досягла визначеного цим Законом віку, тимчасово чи постійно проживає на території України або безстроково на законних підставах перебуває на території України, не має медичних протипоказань або обмежень та пройшла повний курс навчання за відповідними програмами, може в установленому порядку отримати право на керування транспортними засобами відповідних категорій.

Особа, яка бажає отримати право на керування транспортними засобами відповідних категорій, зобов'язана пройти медичний огляд, підготовку або перепідготовку відповідно до навчальної програми, скласти теоретичний і практичний іспити.

Перелік медичних протипоказань (захворювань і вад) або обмежень, за наявності яких особа не може бути допущена до керування транспортними засобами відповідних категорій, визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

Підготовка, перепідготовка і підвищення кваліфікації водіїв транспортних засобів проводиться в акредитованих закладах незалежно від форми власності та підпорядкування, які за результатами акредитації внесені до Реєстру акредитованих закладів, який є складовою частиною Єдиного державного реєстру Міністерства внутрішніх справ України. Державна акредитація закладу, що має відповідну ліцензію на провадження освітньої діяльності у сфері професійної (професійно-технічної) освіти, та атестація його спеціалістів здійснюються відповідно до законодавства у сфері освіти за декларативним принципом.

Підготовка, перепідготовка і підвищення кваліфікації водіїв проводиться атестованими спеціалістами, які відповідають визначеним кваліфікаційним вимогам та внесені до Реєстру атестованих спеціалістів, який є складовою частиною Єдиного державного реєстру Міністерства внутрішніх справ України.

Перелік вимог до закладів, кваліфікаційні вимоги до спеціалістів, які провадять таку підготовку, визначаються сильними нормативно-правовим актом Міністерства внутрішніх справ України, центральних органів виконавчої влади, що забезпечують формування державної політики у сферах освіти і науки, охорони здоров'я та охорони праці.

Міністерство внутрішніх справ України (через утворені територіальні органи) веде облік закладів та атестованих спеціалістів, які провадять підготовку, перепідготовку і підвищення кваліфікації водіїв транспортних засобів, та здійснює державний контроль за додержанням ними вимог законодавства в цій сфері. Основною формою державного контролю у сфері безпеки дорожнього руху за діяльністю закладів незалежно від форми власності і підпорядкування є державна акредитація закладу та атестація (перестатистія) його спеціалістів. Атестація спеціалістів проводиться не рідше одного разу на п'ять років. Перестатистія спеціаліста проводиться в разі позбавлення його права на керування транспортними засобами та/або в разі низького рівня підготовки цим спеціалістом кандидатів у водіїв.

Інформація про акредитовані заклади, атестованих (перестатованих) спеціалістів, які провадять підготовку, перепідготовку і підвищення кваліфікації водіїв транспортних засобів, зміни відомостей про такі заклади чи склад їх спеціалістів вноситься до відповідних реєстрів.

Теоретичний і практичний іспити для отримання права на керування транспортними засобами відповідної категорії складаються в територіальних органах Міністерства внутрішніх справ України (крім практичного іспиту для категорій Тm та Тb).

Оформлення, видача, повернення та обмін посвідчення водія здійснюється територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України.

Оформлення та видача міжнародних посвідчень водія здійснюється

35 кВт, зі співвідношенням потужність/вага не більше 0,2 кВт/кг, які не можуть бути переобладнані із транспортних засобів, потужність яких більш ніж удвічі перевищує їх власну;

A – мотоцикли, тобто двоколісні транспортні засоби з боковим причепом або без нього, максимальна конструктивна швидкість яких перевищує 50 кілометрів на годину і/або робочий об'єм двигуна перевищує 50 куб. сантиметрів і потужність яких перевищує 35 кВт, а також трицикли, тобто транспортні засоби із трьома симетрично розташованими колесами, потужність яких перевищує 15 кВт;

B1 – квадроцикли, тобто чотириколісні транспортні засоби, максимальна конструктивна швидкість яких перевищує 45 кілометрів на годину, а робочий об'єм двигуна перевищує 50 куб. сантиметрів у разі застосування двигуна внутрішнього згорання з електричним запалюванням, або максимальна потужність більш як 4 кВт у разі застосування електричного двигуна. Маса транспортних засобів цієї категорії без навантаження не перевищує 400 кілограмів (550 кілограмів для транспортних засобів, призначених для перевезення вантажів) без урахування маси акумуляторних батарей у разі використання електродвигуна потужністю, яка не перевищує 15 кВт;

B – транспортні засоби, дозволена максимальна маса яких не перевищує 3500 кілограмів, із кількістю місць для сидіння не більше восьми, крім сидіння водія. Без обмежень положень правил щодо сертифікатів відповідності транспортних засобів, про які йдеться, транспортні засоби цієї категорії можуть бути поєднані із причепом, дозволена максимальна маса якого не перевищує 750 кілограмів, за умови, що дозволена максимальна маса такого состава транспортних засобів не перевищуватиме 4250 кілограмів;

BE – состави транспортних засобів, що складаються з тягача категорії B та прицепа або напівпричепа, дозволена максимальна маса якого не перевищує 3500 кілограмів;

C1 – транспортні засоби (крім транспортних засобів, віднесених до категорій D1 або D), дозволена максимальна маса яких перевищує 3500 кілограмів, але не перевищує 7500 кілограмів, і які спроектовані й сконструйовані для перевезення пасажирів, і в яких кількість місць для сидіння не більше восьми, крім сидіння водія. Транспортні засоби цієї категорії можуть бути поєднані із причепом, дозволена максимальна маса якого не перевищує 750 кілограмів;

C1E – состави транспортних засобів, які без шкоди положенням правил щодо сертифікатів відповідності транспортних засобів складаються з тягача категорії C1 і прицепа або напівпричепа, дозволена максимальна маса якого перевищує 750 кілограмів, за умови, що дозволена максимальна маса такого состава не перевищує 12 000 кілограмів, а також состави транспортних засобів, які без шкоди положенням правил щодо сертифікатів відповідності транспортних засобів складаються з тягача категорії B і прицепа або напівпричепа, дозволена максимальна маса якого перевищує 3500 кілограмів, за умови, що дозволена максимальна маса такого состава транспортних засобів не перевищуватиме 12 000 кілограмів;

територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України в порядку, визначеному Міністерством внутрішніх справ України.

Відомості про національні та міжнародні посвідчення водія вносяться до Реєстру виданих посвідчень водія, який є складовою частиною Єдиного державного реєстру Міністерства внутрішніх справ України.

Закупівля за державні кошти банків національного та міжнародного посвідчень водія здійснюється відповідно до вимог законодавства уповноваженим територіальним органом Міністерства внутрішніх справ України.»;

7) доповнити статтями 15¹ – 15¹⁸ такого змісту:

«Стаття 15¹. Категорії транспортних засобів

Транспортні засоби поділяються на категорії відповідно до наданого права на їх керування.

В Україні встановлюються такі категорії транспортних засобів, право на керування якими надається:

A1 – мотоцикли, тобто двоколісні або триколісні транспортні засоби, максимальна конструктивна швидкість яких не перевищує 50 кілометрів на годину і робочий об'єм двигуна не перевищує 50 куб. сантиметрів або потужність яких не перевищує 4 кВт у разі використання електродвигуна. До цієї категорії належать легкі квадроцикли, тобто чотириколісні транспортні засоби, маса без навантаження яких не перевищує 350 кілограмів без урахування маси акумуляторних батарей у разі використання електродвигуна, а також максимальна конструктивна швидкість яких не перевищує 45 кілометрів на годину в разі застосування двигуна внутрішнього згорання з електричним запалюванням, або максимальна вихідна потужність яких складає не більше 4 кВт у разі застосування двигуна внутрішнього згорання іншого типу, чи максимальна номінальна потужність не більше 4 кВт у разі використання електродвигуна;

A1 – мотоцикли, тобто двоколісні транспортні засоби з боковим причепом або без нього, максимальна конструктивна швидкість яких перевищує 50 кілометрів на годину і/або робочий об'єм двигуна перевищує 50 куб. сантиметрів, але не перевищує 125 куб. сантиметрів, потужність яких перевищує 4 кВт, але не перевищує 11 кВт, а співвідношення потужність/вага не більше 0,1 кВт/кг. До цієї категорії належать трицикли, тобто транспортні засоби із трьома симетрично розташованими колесами, максимальна конструктивна швидкість яких перевищує 50 кілометрів на годину і/або робочий об'єм двигуна перевищує 50 куб. сантиметрів, потужність яких не перевищує 15 кВт;

A2 – мотоцикли, тобто двоколісні транспортні засоби з боковим причепом або без нього, максимальна конструктивна швидкість яких перевищує 50 кілометрів на годину і/або робочий об'єм двигуна перевищує 50 куб. сантиметрів, потужність яких перевищує 11 кВт, але не перевищує

С – транспортні засоби (крім транспортних засобів, віднесених до категорій D1 або D), дозволена максимальна маса яких перевищує 3500 кілограмів і які спроектовані й сконструйовані для перевезення пасажирів, у яких кількість місць для сидіння не більше восьми, крім сидіння водія. Транспортні засоби цієї категорії можуть бути поєднані із причепом, дозволена максимальна маса якого не перевищує 750 кілограмів;

СЕ – состави транспортних засобів, які без шкоди положенням правил щодо сертифікатів відповідності транспортних засобів складаються з тягача категорії С та причепа або напівпричепа, дозволена максимальна маса якого перевищує 750 кілограмів;

D1 – транспортні засоби, спроектовані і сконструйовані для перевезення пасажирів, у яких кількість місць для сидіння, крім сидіння водія, не перевищує шістьнадцять, з максимальною довжиною не більше 8 метрів. Транспортні засоби цієї категорії можуть бути поєднані із причепом, дозволена максимальна маса якого не перевищує 750 кілограмів;

D1E – состави транспортних засобів, які без шкоди положенням правил щодо сертифікатів відповідності транспортних засобів складаються з тягача категорії D1 і причепа, дозволена максимальна маса якого перевищує 750 кілограмів;

D – транспортні засоби, спроектовані і сконструйовані для перевезення пасажирів, у яких кількість місць для сидіння, крім сидіння водія, перевищує вісім. Транспортні засоби цієї категорії можуть бути поєднані із причепом, дозволена максимальна маса якого не перевищує 750 кілограмів;

DE – состави транспортних засобів, які без шкоди положенням правил щодо сертифікатів відповідності транспортних засобів складаються з тягача категорії D і причепа, дозволена максимальна маса якого перевищує 750 кілограмів;

Tm – трамвай та Tр – тролейбус.

Категорії транспортних засобів від нижчої до вищої йдуть у такому порядку: AM, A1, A2, A, B1, B, BE, C1, C1E, C, SE, D1, D1E, D, DE. Категорії Tm, Tр не співставляються з іншими категоріями транспортних засобів.

Стаття 15². Право на керування транспортними засобами

Керувати транспортними засобами може особа, що має право на керування транспортними засобами відповідних категорій, за умови, що її право не припинено або не призупинено.

Право на керування транспортними засобами відповідних категорій підтверджується посвідченням водія.

Право на керування транспортними засобами відповідних категорій може бути надано:

категорії AM, A1 – особам, які досягли 16-річного віку;

категорії A2, B1, B, BE, C1, C1E – особам, які досягли 18-річного віку;

категорії A (мотоцикли) – особам, які досягли 20-річного віку та мають попередній стаж керування транспортним засобом категорії A2 не менше

2 років (вимога до попереднього стажу не застосовується, якщо особа має вік щонайменше 24 роки);

категорії A (трицикли) – особам, які досягли 21-річного віку;

категорії C, SE – особам, які досягли 21-річного віку;

категорії D1, D1E, Tm, Tр – особам, які досягли 21-річного віку;

категорії D, DE – особам, які досягли 24-річного віку.

Військовослужбовцям строкової військової служби, особам рудового та молодшого начальницького складу служб цивільного захисту право на керування транспортними засобами категорії С може бути надано по досягненню 18-річного віку, а категорії D – 21-річного віку.

Посвідчення водія, видані для категорій A1, A2 та A, підтверджують право на керування транспортним засобом категорії AM.

Посвідчення водія, видане для категорії A2, підтверджує право на керування транспортним засобом категорії A1.

Посвідчення водія, видані для категорій A, B, C, D, підтверджують право на керування транспортними засобами категорій A1, A2, B1, C1, D1 відповідно.

Посвідчення водія, видані для категорій C1E, CE, D1E і DE, підтверджують право на керування транспортним засобом категорії BE.

Посвідчення водія, видане для категорій SE, підтверджує право на керування транспортним засобом категорії DE, якщо особа має право на керування транспортним засобом категорії D.

Посвідчення водія, видані для категорій SE і DE, підтверджують право на керування транспортними засобами категорій C1E і D1E відповідно.

Співвідношення категорій, зазначених у виданих посвідченнях водія, що відмінені від передбачених цим Законом, та особливості їх обміну визначаються Кабінетом Міністрів України.

Право на керування транспортними засобами відповідних категорій з механічною коробкою передач надається за умови складення практичного іспиту в територіальному органі Міністерства внутрішніх справ України на транспортному засобі з механічною коробкою передач.

Якщо особа складає практичний іспит у територіальному органі Міністерства внутрішніх справ України на транспортному засобі з автоматичною коробкою передач, це обмеження зазначається в посвідченні водія. Посвідчення водія з таким обмеженням надає право на керування транспортними засобами категорій A1, A2, A, B, BE, B1, C, SE, C1, C1E, D, DE, D1, D1E лише з автоматичною коробкою передач.

Обмеження щодо права на керування транспортними засобами з автоматичною коробкою передач, зазначене в частині дванадцятій цієї статті, не зазначається в посвідченні водія для транспортних засобів категорій C, SE, D або DE, якщо особа вже має посвідчення водія щонайменше однієї з категорій транспортних засобів B, BE, C, SE, C1, C1E, D, DE, D1 або D1E, право на керування якою надано за результатами практичного іспиту, складеного на транспортному засобі з механічною коробкою передач.

Право на керування транспортними засобами, обладнаними спеціальними світловими і звуковими сигнальними пристроями або призначеними для

транспортними засобами відповідних категорій, з установленним терміном адміністративної дієвості.

Національне посвідчення водія містить безконтактний електронний носій. Національне посвідчення водія є власністю України.

Зразки національного та міжнародного посвідчень водія затверджуються Кабінетом Міністрів України, а їх технічні описи – Міністерством внутрішніх справ України.

Громадяни України, які тимчасово або постійно проживають за кордоном, мають право на керування транспортними засобами на території України за наявності посвідчення водія іноземної держави, що відповідає вимогам Конвенції про дорожній рух 1968 року, або посвідчення водія іноземної держави, що не відповідає вимогам Конвенції про дорожній рух 1968 року, за наявності міжнародного посвідчення водія. Одночасно з пред'явленням посвідчення водія іноземної держави пред'являється також документ, що підтверджує його тимчасове або постійне місце проживання за кордоном.

Іноземці та особи без громадянства, які тимчасово перебувають на території України, мають право на керування транспортними засобами за наявності посвідчення водія іноземної держави, що відповідає вимогам Конвенції про дорожній рух 1968 року, або посвідчення водія іноземної держави, що не відповідає вимогам Конвенції про дорожній рух 1968 року, за наявності міжнародного посвідчення водія, протягом дії візи або на період, установлений законодавством чи міжнародним договором України, а також у межах строку їх перебування на території України, продовженого в установленому порядку. Одночасно з пред'явленням посвідчення водія іноземної держави пред'являється також документ, що підтверджує його право на тимчасове перебування на території України.

Іноземці та особи без громадянства, які безстроково перебувають або тимчасово проживають на законних підставах на території України, мають право на керування транспортними засобами за наявності посвідчення водія іноземної держави, що відповідає вимогам Конвенції про дорожній рух 1968 року, або посвідчення водія іноземної держави, що не відповідає вимогам Конвенції про дорожній рух 1968 року, за наявності міжнародного посвідчення водія, протягом терміну дії документа, що підтверджує їх право на безстрокове перебування або тимчасове проживання в Україні на законних підставах. Одночасно з пред'явленням посвідчення водія іноземної держави пред'являється також документ, що підтверджує його право на тимчасове проживання на території України.

Іноземці або особи без громадянства, які постійно проживають на території України, або громадяни України, які постійно проживали за кордоном та повернулися в Україну на постійне місце проживання, мають право на керування транспортними засобами за наявності посвідчення водія іноземної держави, що відповідає вимогам Конвенції про дорожній рух 1968 року, або посвідчення водія іноземної держави, що не відповідає вимогам Конвенції про дорожній рух 1968 року, за наявності міжнародного посвідчення водія,

перевезення небезпечних вантажів, а також автобусами, що здійснюють перевезення за міжміськими і міжнародними маршрутами, надається особам, які мають навички керування транспортними засобами відповідних категорій.

Військовослужбовці строкової військової служби, особи рядового та молодшого начальницького складу служби цивільного захисту мають право на керування транспортними засобами, обладнаними спеціальними світловими і звуковими сигнальними пристроями або призначеними для перевезення небезпечних вантажів, після проходження спеціальної підготовки і стажування протягом шести місяців.

Посвідчення водія на право керування транспортними засобами, обладнаними спеціальним засобом ручного керування, видається за наявності висновку лікувально-профілактичного закладу охорони здоров'я згідно з переліком медичних показань і протипоказань, після закінчення закладу з підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації водіїв та складання теоретичного і практичного іспитів у територіальному органі Міністерства внутрішніх справ України.

Особи, які мають посвідчення водія на право керування транспортними засобами будь-якої категорії, але останнім часом не працювали водіями більше року або займаються на роботу водіями вперше, допускаються до керування транспортними засобами після проходження стажування з практичного керування на відповідному транспортному засобі тривалістю не менш як 30 годин.

Водії категорій транспортних засобів Тm та Тb, які не працювали на міському електротранспорті більше року, допускаються до керування ними після підтвердження атестаційною комісією відповідного підприємства теоретичних навичок водіння в межах вимог кваліфікаційної характеристики раніше одержаної кваліфікації, а також після стажування на маршруті тривалістю 70-140 годин. Тривалість стажування встановлюється атестаційною комісією залежно від стажу і строку перерви в роботі за спеціальністю.

Стаття 15³. Документи, що підтверджують право на керування транспортними засобами

На території України діє національне посвідчення водія, посвідчення водія іноземної держави, що відповідає вимогам Конвенції про дорожній рух 1968 року, або посвідчення водія іноземної держави, що не відповідає вимогам Конвенції про дорожній рух 1968 року, за наявності міжнародного посвідчення водія.

Посвідченням водія іноземної держави вважається також посвідчення водія з розпізнавальним знаком «SU» (СРСР), видане в республіках колишнього Союзу РСР.

Особа може мати лише одне посвідчення водія, що підтверджує її право на керування транспортними засобами відповідних категорій.

Національне посвідчення водія є документом, що посвідчує особу та підтверджує її спеціальний статус у частині підтвердження права на керування

протягом року з дати видачі документа, що підтверджує їх право на постійне проживання в Україні на законних підставах. Одночасно з пред'явленням посвідчення водія іноземної держави пред'являється також документ, що підтверджує право на постійне проживання на території України. Після закінчення однорічного терміну посвідчення водія іноземної держави, яке видане компетентним органом цієї держави, що є Договірною Стороною Конвенції про дорожній рух 1968 року, та посвідчення водія іноземної держави, яке видане її компетентним органом, відповідно до міжнародних договорів України з питань взаємного визнання та обміну посвідчення водія підлягають обміну на національне посвідчення водія в порядку, визначеному статтею 15⁷ цього Закону.

Іноземці, які є співробітниками дипломатичних і консульських установ іноземних держав, міжнародних організацій, представництв міжнародних організацій, інших іноземних організацій, якщо це передбачено міжнародними договорами України, та члени сімей співробітників таких установ, які акредитовані в установленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері зовнішніх зносин, порядку, мають право на керування транспортними засобами на території України за наявності посвідчення водія іноземної держави, що відповідає вимогам Конвенції про дорожній рух 1968 року, або посвідчення водія іноземної держави, що не відповідає вимогам Конвенції про дорожній рух 1968 року, за наявності міжнародного посвідчення водія. Одночасно з пред'явленням посвідчення водія іноземної держави пред'являється також документ, що посвідчує належність до осіб, які користуються привілеями та імунітетами згідно із законодавством та міжнародними договорами України, виданим центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері зовнішніх зносин.

Стаття 15¹. Термін адміністративної дієвості посвідчення водія

Термін адміністративної дієвості посвідчення водія відповідає терміну, на який надано право на керування транспортними засобами відповідних категорій, що ним підтверджується. У разі якщо посвідчення водія підтверджує надане право на керування транспортними засобами декількох категорій, термін адміністративної дієвості посвідчення водія встановлюється за категорією, право на керування транспортним засобом якою надано на менший термін, крім випадків, коли право на керування транспортними засобами надавалося особі вперше.

Право на керування транспортними засобами категорій AM, A1, A2, A, B1, B та BE надається терміном на 15 років.

Право на керування транспортними засобами категорій C1, C1E, C, CE, D1, D1E, D, DE, Tь та Tп надається терміном на 5 років.

Право на керування транспортними засобами будь-яких категорій, визначених у статті 15¹ цього Закону, надається терміном на 2 роки особам, які раніше не мали такого права, із заборonoю перевищувати швидкість руху

70 кілометрів на годину.

Термін, на який право особи на керування транспортними засобами призупинено, не продовжує термін адміністративної дієвості посвідчення водія.

Термін адміністративної дієвості міжнародного посвідчення водія обмежується датою закінчення терміну адміністративної дієвості національного посвідчення водія або датою спливу терміну, який не перевищує три роки з дати видачі міжнародного посвідчення водія, залежно від того, який термін спливе раніше.

Стаття 15². Оформлення та видача посвідчення водія

Посвідчення водія категорій C1, C, D1 і D видаються лише особам, які вже мають право на керування транспортними засобами категорій B. Така вимога не застосовується до військовослужбовців строкової військової служби, осіб рядового та молодшого начальницького складу служби цивільного захисту.

Посвідчення водія категорій BE, C1E, CE, D1E і DE видаються лише особам, які вже мають право на керування транспортними засобами категорій B, C1, C, D1 і D відповідно.

Міжнародне посвідчення водія видається територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України на підставі національного посвідчення водія.

Стаття 15³. Припинення та призупинення права на керування транспортними засобами

Право на керування транспортними засобами припиняється, а посвідчення водія визнається недейсним у разі:

закінчення терміну адміністративної дієвості посвідчення водія, яким надано право на керування транспортними засобами відповідних категорій, крім випадку, коли закінчення терміну адміністративної дієвості посвідчення водія є підставою для його обміну;

позбавлення особи в установленому законодавством порядку права на керування транспортними засобами, який таке право надавалося вперше;

невипучення або незачі особою протягом 15 робочих днів із дня набрання законної сили постановою або вирокom суду про позбавлення права на керування транспортними засобами посвідчення водія;

виявлення в результаті медичного огляду в особі медичних протипоказань або обмежень до керування транспортними засобами відповідних категорій;

установлення факту оформлення посвідчення водія на підставі фіктивних чи підроблених документів або порушень під час складення теоретичного чи практичного іспитів;

установлення факту порушень під час підтвердження відсутності в особі медичних протипоказань або обмежень до керування транспортними засобами,

на підставі якого було отримано посвідчення водія.

Інформація про недійсність посвідчень водія вноситься до Реєстру виданих посвідчень водія, який є складовою частиною Єдиного державного реєстру Міністерства внутрішніх справ України.

Право на керування транспортними засобами призупиняється в разі позбавлення права на керування транспортними засобами в установленому законодавством порядку на строк позбавлення, крім випадків, коли право на керування транспортними засобами надавалося особі вперше або в разі тимчасового обмеження у праві керування транспортними засобами в установленому законодавством порядку.

Посвідчення водія, дія якого призупинена у зв'язку з позбавленням права на керування транспортними засобами, вважається дійсним із дня, наступного за днем виконання постанови або вироку суду про позбавлення права на керування транспортними засобами, та повертається особі після складення теоретичного і практичного іспитів і за наявності підтвердження відсутності в особи медичних протипоказань та обмежень до керування транспортними засобами відповідних категорій, оформленого не раніше ніж за три місяці до дати повернення посвідчення водія.

Повернення посвідчення водія, отриманого вперше, особою, яка позбавлена права на керування транспортними засобами, не здійснюється. Таке посвідчення водія передається до територіального органу Міністерства внутрішніх справ України для знищення у спосіб, що виключає його повторне використання.

Отримання права на керування транспортними засобами такою особою вперше здійснюється після закінчення терміну, на який її було позбавлено такого права, відповідно до навчальної програми, складення теоретичного і практичного іспитів у територіальному органі Міністерства внутрішніх справ України і за наявності підтвердження відсутності медичних протипоказань та обмежень до керування транспортними засобами відповідних категорій, оформленого не раніше ніж за три місяці до дати подання документів на отримання права на керування транспортними засобами.

Посвідчення водія, дія якого призупинена у зв'язку з тимчасовим обмеженням у праві керування транспортними засобами, вважається дійсним із дня, наступного за днем погашення заборгованості зі сплати аліментів у повному обсязі.

Посвідчення водія, дія якого призупинена на підставі постанови або вироку суду, що були скасовані, вважається дійсним із дня, наступного за днем ухвалення рішення про скасування постанови або вироку суду про позбавлення права на керування транспортним засобом, та повертається особі за її заявою безкоштовно.

Посвідчення водія, дія якого призупинена на підставі постанови державного виконавця, що була скасована, вважається дійсним із дня, наступного за днем ухвалення рішення про скасування постанови про тимчасове обмеження у праві керування транспортними засобами.

У разі позбавлення особи права на керування транспортними засобами

посвідчення водія в такої особи вилучається або здається особою добровільно та передається на зберігання до територіального органу Міністерства внутрішніх справ України. Строк зберігання посвідчення водія становить один рік із дня, наступного за днем закінчення строку позбавлення особи права на керування транспортними засобами. Після закінчення строку зберігання посвідчення водія або закінчення терміну його адміністративної дієвості в період зберігання посвідчення водія знищується у спосіб, що виключає його повторне використання.

Після знищення посвідчення водія особою видається нове посвідчення відповідно до цього Закону.

У разі невключення або нездачі добровільно особою посвідчення водія отримання права на керування транспортними засобами такою особою здійснюється після закінчення терміну, на який її було позбавлено такого права, підготовки відповідно до навчальної програми, складення теоретичного і практичного іспитів у територіальному органі Міністерства внутрішніх справ України і за наявності підтвердження відсутності медичних протипоказань та обмежень до керування транспортними засобами відповідних категорій, оформленого не раніше ніж за три місяці до дати подання документів на отримання права на керування транспортними засобами.

Інформація про осіб, позбавлених права на керування транспортними засобами або тимчасово обмежених у праві керування транспортними засобами, вноситься до Реєстру осіб, позбавлених права на керування транспортними засобами та тимчасово обмежених у праві керування транспортними засобами, який є складовою частиною Єдиного державного реєстру Міністерства внутрішніх справ України.

Стаття 157. Обмін посвідчення водія

Обмін посвідчення водія покладає початок новому терміну дії для категорій, право на керування транспортними засобами яких воно надає, крім випадків, коли право на керування транспортними засобами надавалося особі вперше.

Обмін посвідчення водія в разі закінчення терміну його адміністративної дієвості (крім випадків, коли посвідчення водія видається особі вперше), викрадення, втрати, неспридатності для подальшого використання, за бажанням особи, у разі зміни персональних даних особи (прізвище, ім'я, по батькові тощо), у зв'язку з виявленням медичних протипоказань або обмежень до керування транспортними засобами відповідних категорій та у зв'язку з їх зняттям здійснюється без складення теоретичного і практичного іспитів за умови, що право особи на керування транспортними засобами не припинено (призупинено), та за наявності підтвердження відсутності в особи медичних протипоказань або обмежень до керування транспортними засобами відповідних категорій, оформленого не раніше ніж за три місяці до дня обміну посвідчення водія.

Прийняття заяв про обмін національного посвідчення водія у зв'язку із закінченням терміну його адміністративної дієвості, викраденням, втратою, непридатністю для подальшого використання, за бажанням особи, у разі зміни персональних даних особи (прізвище, ім'я, по батькові тощо), у зв'язку з виявленням медичних протипоказань або обмежень до керування транспортними засобами відповідних категорій та у зв'язку з їх зняттям, видача в результаті такого обміну нових національних посвідчень водія також здійснюється центрами надання адміністративних послуг, утворених відповідно до Закону України «Про адміністративні послуги», на основі рішень, ухвалених між територіальними органами Міністерства внутрішніх справ України та органами, які прийняли рішення про утворення таких центрів.

Під час обміну посвідчення водія, отриманого вперше, до закінчення терміну його адміністративної дієвості, особи видається нове посвідчення, яке вважається таким, що видане вперше, із зазначенням кінцевого терміну адміністративної дієвості посвідчення водія, що обмінюється.

У разі якщо особа протягом двох років з дати надання їй вперше права на керування транспортними засобами отримала право на керування транспортними засобами іншої категорії, посвідчення водія підлягає обміну на нове, яке вважається таким, що видане вперше, із зазначенням кінцевого терміну адміністративної дієвості посвідчення водія, що обмінюється.

Обмін посвідчення водія, виданого особі вперше, після закінчення терміну його адміністративної дієвості проводиться без складення іспитів за умови, що особа не вчинила або вчинила протягом двох років з дати видачі такого посвідчення не більше двох адміністративних правопорушень у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху.

У разі вчинення особою протягом двох років з дати видачі вперше посвідчення водія трьох і більше адміністративних правопорушень у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху обмін такого посвідчення здійснюється після складення теоретичного і практичного іспитів у територіальному органі Міністерства внутрішніх справ України і за наявності підтвердження відсутності в особі медичних протипоказань або обмежень до керування транспортними засобами відповідних категорій, оформленого не раніше ніж за три місяці до дати обміну посвідчення водія.

Якщо особа протягом одного року з дня закінчення зазначеного в посвідченні водія терміну адміністративної дієвості без поважних причин не здійснила його обмін, обмін такого посвідчення проводиться після складення теоретичного і практичного іспитів у територіальному органі Міністерства внутрішніх справ України за умови, що право особи на керування транспортними засобами не припинено (призупинено), та за наявності підтвердження відсутності в особі медичних протипоказань або обмежень до керування транспортними засобами відповідних категорій, оформленого не раніше ніж за три місяці до дня обміну посвідчення водія.

Обмін посвідчення водія іноземної держави, яке видане компетентним органом цієї держави, що є Договірною Стороною Конвенції про дорожній рух 1968 року, на національне посвідчення водія здійснюється за умови, що

іноземець постійно проживає або безстроково на законних підставах перебуває на території України, або громадянин України, який постійно проживав за кордоном, повернувся в Україну на постійне місце проживання, склав теоретичний і практичний іспити в територіальному органі Міністерства внутрішніх справ України та за наявності підтвердження відсутності в нього медичних протипоказань або обмежень до керування транспортними засобами відповідних категорій, оформленого не раніше ніж за три місяці до дня обміну посвідчення водія.

Обмін посвідчення водія іноземної держави, яке видане компетентним органом цієї держави, з якою укладено міжнародний договір з питань взаємного визнання та обміну посвідчення водія на національне посвідчення водія, здійснюється відповідно до умов, передбачених у міжнародному договорі України, з урахуванням особливостей, визначених цим Законом та іншими нормативно-правовими актами, які регулюють суспільні відносини у сфері допуску до керування транспортними засобами.

Якщо особа протягом двох років з дати, зазначеної в документі, що підтверджує постійне її місце проживання або безстрокове перебування на законних підставах на території України, без поважних причин не здійснила обмін посвідчення водія іноземної держави, яке видане компетентним органом цієї держави, з якою Україною укладено міжнародний договір з питань взаємного визнання та обміну посвідчення водія на національне посвідчення водія, обмін такого посвідчення проводиться після складення теоретичного і практичного іспитів у територіальному органі Міністерства внутрішніх справ України та за наявності підтвердження відсутності в особі медичних протипоказань або обмежень до керування транспортними засобами відповідних категорій, оформленого не раніше ніж за три місяці до дня обміну посвідчення водія.

Обмін посвідчення водія іноземної держави, яке видане компетентним органом цієї держави, що є Договірною Стороною Конвенції про дорожній рух 1968 року, та обмін посвідчення водія іноземної держави, яке видане компетентним органом цієї держави відповідно до міжнародних договорів України з питань взаємного визнання та обміну посвідчення водія, на національне посвідчення водія, здійснюється в разі, коли особу в іноземній державі, що видає їй посвідчення водія, або в Україні було тоб'явлено права на керування транспортними засобами або їй право було призупинено чи припинено.

Після отримання нового посвідчення водія всі раніше видані посвідчення вважаються недійсними.

Обмін посвідчення водія іноземної держави, яке видане компетентним органом цієї держави, що не є Договірною Стороною Конвенції про дорожній рух 1968 року та з якою не укладено міжнародний договір з питань взаємного визнання та обміну посвідчення водія, здійснюється на загальних підставах, передбачених статтею 15 цього Закону.

Обмін посвідчення водія іноземної держави, яке видане компетентним органом цієї держави, на національне посвідчення водія іноземцям, особам без

громадянства та громадянам України, які тимчасово перебувають на території України, а також видача їм національного посвідчення водія замість викраденого, втраченого, непридатного для подальшого використання посвідчення водія іноземної держави не проводиться.

Стаття 15⁸. Адміністративні послуги, пов'язані з допуском до керування транспортними засобами, строки та вартість їх надання

Територіальні органи Міністерства внутрішніх справ України надають адміністративні послуги, пов'язані з допуском до керування транспортними засобами:

1) оформлення та видача особі вперше національного посвідчення водія (за виключенням такого, що надає право на керування транспортними засобами виключно категорій Тm та (або) Тb) зі складенням іспитів у строк протягом 5 робочих днів із дня прийняття необхідних документів, передбачених законодавством.

За надання адміністративної послуги справляється адміністративний збір у розмірі 0,45 прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

2) оформлення та видача особі вперше національного посвідчення водія виключно з надання права на керування транспортними засобами категорій Тm та (або) Тb зі складенням іспитів у строк протягом 5 робочих днів із дня прийняття необхідних документів, передбачених законодавством.

За надання адміністративної послуги справляється адміністративний збір у розмірі 0,3 прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

3) оформлення та видача особі вперше національного посвідчення водія з одночасним відкриттям двох і більше категорій зі складенням іспитів у строк протягом 5 робочих днів із дня прийняття необхідних документів, передбачених законодавством.

За надання адміністративної послуги справляється адміністративний збір у розмірі 0,55 прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

4) оформлення та видача нового національного посвідчення водія у зв'язку з відкриттям іншої категорії (інших категорій) зі складенням іспитів у строк протягом 5 робочих днів із дня прийняття необхідних документів, передбачених законодавством.

За надання адміністративної послуги справляється адміністративний збір у розмірі 0,4 прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

5) оформлення та видача нового національного посвідчення водія, у тому числі виданого особі вперше, замість викраденого або втраченого, у строк протягом 5 робочих днів із дня прийняття необхідних документів, передбачених законодавством.

За надання адміністративної послуги справляється адміністративний збір у розмірі 0,25 прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

б) обмін національного посвідчення водія, у тому числі виданого особі вперше, з оформленням та видачею нового у зв'язку із закінченням терміну його адміністративної дійсності, непридатністю для подальшого використання.

за бажанням особи, у разі зміни персональних даних особи, у зв'язку з виявленням медичних протипоказань або обмежень та у зв'язку з їх зняттям у строк протягом 5 робочих днів із дня прийняття необхідних документів, передбачених законодавством.

За надання адміністративної послуги справляється адміністративний збір у розмірі 0,25 прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

7) обмін національного посвідчення водія, виданого особі вперше, з оформленням та видачею нового у зв'язку із закінченням терміну його адміністративної дійсності (із вчиненням протягом двох років з дати видачі посвідчення водія трьох і більше адміністративних правопорушень у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху) зі складенням іспитів у строк протягом 5 робочих днів із дня прийняття необхідних документів, передбачених законодавством.

За надання адміністративної послуги справляється адміністративний збір у розмірі 0,3 прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

8) обмін національного посвідчення водія у зв'язку із закінченням більше одного року терміну його адміністративної дійсності з оформленням та видачею нового зі складенням іспитів у строк протягом 5 робочих днів із дня прийняття необхідних документів, передбачених законодавством.

За надання адміністративної послуги справляється адміністративний збір у розмірі 0,3 прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

9) обмін посвідчення водія іноземної держави, яке видане компетентним органом цієї держави, що є Договірною Стороною Конвенції про дорожній рух 1968 року, з оформленням та видачею національного посвідчення водія зі складенням іспитів у строк протягом 10 робочих днів із дня прийняття необхідних документів, передбачених законодавством, та отримання документа компетентного органу іноземної держави, в якій було видано посвідчення водія, про підтвердження факту його видачі.

За надання адміністративної послуги справляється адміністративний збір у розмірі 0,3 прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

10) обмін посвідчення водія іноземної держави, яке видане компетентним органом цієї держави, з якою укладено міжнародний договір з питань взаємного визнання та обміну посвідчення водія з оформленням та видачею національного посвідчення водія у строк протягом 10 робочих днів із дня прийняття необхідних документів, передбачених законодавством, та отримання документа компетентного органу іноземної держави, в якій було видано посвідчення водія, про підтвердження факту його видачі.

За надання адміністративної послуги справляється адміністративний збір у розмірі 0,3 прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

11) обмін посвідчення водія іноземної держави, яке видане компетентним органом цієї держави, з якою укладено міжнародний договір з питань взаємного визнання та обміну посвідчення водія, після спливу двох років з дати, зазначеної в документі, що підтверджує постійне місце проживання особи в Україні, з оформленням та видачею національного посвідчення водія зі складенням іспитів у строк протягом 10 робочих днів із дня прийняття

необхідних документів, передбачених законодавством, та отримання документа компетентного органу іноземної держави, в якій було видано посвідчення водія, про підтвердження факту його видачі.

За надання адміністративної послуги справляється адміністративний збір у розмірі 0,3 прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

12) обмін посвідчення водія іноземної держави, яке видане компетентним органом цієї держави, що не є Договірною Стороною Конвенції про дорожній рух 1968 року, з якою не укладено міжнародний договір з питань взаємного визнання та обміну посвідчення водія з оформленням та виданню національного посвідчення водія зі складенням іспитів у строк протягом 10 робочих днів із дня прийняття необхідних документів, передбачених законодавством, та отримання документа компетентного органу іноземної держави, в якій було видано посвідчення водія, про підтвердження факту його видачі.

За надання адміністративної послуги справляється адміністративний збір у розмірі 0,3 прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

13) повернення національного посвідчення водія особам, позбавленим права на керування транспортними засобами, зі складенням іспитів у строк протягом 5 робочих днів із дня прийняття необхідних документів, передбачених законодавством.

За надання адміністративної послуги справляється адміністративний збір у розмірі 0,4 прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

14) оформлення та видача нового національного посвідчення водія замість знищеного особам, позбавленим права на керування транспортними засобами, зі складенням іспитів у строк протягом 5 робочих днів із дня прийняття необхідних документів, передбачених законодавством.

За надання адміністративної послуги справляється адміністративний збір у розмірі 0,45 прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

15) оформлення та видача нового національного посвідчення водія особам, позбавленим права на керування транспортними засобами, замість невилученого або незданого особою лобовильно зі складенням іспитів у строк протягом 5 робочих днів із дня прийняття необхідних документів, передбачених законодавством.

За надання адміністративної послуги справляється адміністративний збір у розмірі 0,45 прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

16) оформлення та видача міжнародного посвідчення водія у строк протягом 5 робочих днів із дня прийняття необхідних документів, передбачених законодавством.

За надання адміністративної послуги справляється адміністративний збір у розмірі 0,15 прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

17) проведення державної акредитації закладу з підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації водіїв транспортних засобів з виданою сертифіката про державну акредитацію закладу у строк протягом 30 робочих днів із дня прийняття необхідних документів, передбачених законодавством.

За надання адміністративної послуги справляється адміністративний збір

у розмірі 1,75 прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

18) видача нового сертифіката про акредитацію закладу з підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації водіїв замість втраченого, знищеного або непридатного для подальшого використання у строк протягом 5 робочих днів із дня прийняття необхідних документів, передбачених законодавством.

За надання адміністративної послуги справляється адміністративний збір у розмірі 0,2 прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

19) проведення атестації спеціаліста, який провадить підготовку, перепідготовку і підвищення кваліфікації водіїв транспортних засобів, з виданою атестація спеціаліста у строк протягом 10 робочих днів із дня прийняття необхідних документів, передбачених законодавством.

За надання адміністративної послуги справляється адміністративний збір у розмірі 0,5 прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

20) видача нового атестація спеціаліста замість втраченого, втраченого, знищеного або непридатного для подальшого використання у строк протягом 5 робочих днів із дня прийняття необхідних документів, передбачених законодавством.

За надання адміністративної послуги справляється адміністративний збір у розмірі 0,1 прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

21) проведення переатестації спеціаліста у строк протягом 10 робочих днів із дня прийняття необхідних документів, передбачених законодавством.

За надання адміністративної послуги справляється адміністративний збір у розмірі 0,4 прожиткового мінімуму для працездатних осіб.

Розмір адміністративного збору за надання адміністративних послуг, пов'язаних з допуском до керування транспортними засобами, включає вартість адміністративної послуги та вартість банківського документа, якщо такий видається. Кошти, отримані як адміністративний збір за надання адміністративних послуг, спрямовуються до відповідного місцевого бюджету та спеціального фонду Державного бюджету України. До відповідного місцевого бюджету перераховується 70 відсотків вартості адміністративної послуги. До спеціального фонду Державного бюджету України перераховується виділені із суми адміністративного збору розмір вартості банківського документа, якщо такий видається, а також 30 відсотків вартості адміністративної послуги.

Адміністративний збір справляється у відповідному розмірі від прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня календарного року, в якому відбулося отримання послуги, та округлюється до найближчих 10 гривень.

Територіальним органам Міністерства внутрішніх справ України надається безоплатний віддалений доступ до інформаційних систем та електронних баз даних (ресурсів) органів державної влади та органів місцевого самоврядування, що містять інформацію, необхідну для надання або відмови в наданні адміністративних послуг, у тому числі через систему електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів.

Стаття 15^о. Підстави для надання адміністративних послуг, пов'язаних з допуском до керування транспортними засобами

Підставою для надання адміністративних послуг, передбачених пунктами 1 – 3 частини першої статті 15^а цього Закону, є письмова заява встановленого Міністерством внутрішніх справ України зразка, яка подається суб'єктом звернення особисто до суб'єкта надання адміністративної послуги.

До заяви додаються такі документи:
паспорт громадянина України або документ, що посвідчує особу, підтверджує її громадянство або спеціальний статус (тимчасове посвідчення громадянина України, посвідка на постійне проживання, посвідка на тимчасове проживання, посвідчення біженця, посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту);

довідка про податковий номер (реєстраційний номер облікової картки платника податків з Державного реєстру фізичних осіб – платників податків) або повідомлення про відмову від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті про право здійснювати будь-які платежі за серією та/або номером паспорта);

документ, що підтверджує відсутність медичних протипоказань або обмежень до керування транспортними засобами відповідних категорій, оформлених не раніше ніж за три місяці до дати подання заяви;

документи, що підтверджують проходження підготовки, перепідготовки або підвищення кваліфікації водія транспортного засобу відповідних категорій; документ про зміну персональних даних суб'єкта звернення (у разі зміни суб'єктом звернення прізвища, імені, по батькові тощо);

платіжний документ, що підтверджує сплату адміністративного збору.

Підставою для надання адміністративної послуги, передбаченої пунктом 4 частини першої статті 15^а цього Закону, є письмова заява встановленого Міністерством внутрішніх справ України зразка, яка подається суб'єктом звернення особисто до суб'єкта надання адміністративної послуги.

До заяви додаються такі документи:
паспорт громадянина України або документ, що посвідчує особу, підтверджує її громадянство або спеціальний статус (тимчасове посвідчення громадянина України, посвідка на постійне проживання, посвідка на тимчасове проживання, посвідчення біженця, посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту);

довідка про податковий номер (реєстраційний номер облікової картки платника податків з Державного реєстру фізичних осіб – платників податків) або повідомлення про відмову від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідний

контролюючий орган і мають відмітку в паспорті про право здійснювати будь-які платежі за серією та/або номером паспорта);

документ, що підтверджує відсутність медичних протипоказань або обмежень до керування транспортними засобами відповідних категорій, оформлений не раніше ніж за три місяці до дати подання заяви;

документи, що підтверджують проходження підготовки, перепідготовки або підвищення кваліфікації водія транспортного засобу відповідних категорій; національне посвідчення водія;

документ про зміну персональних даних суб'єкта звернення (у разі зміни суб'єктом звернення прізвища, імені, по батькові тощо);

платіжний документ, що підтверджує сплату адміністративного збору.

Підставою для надання адміністративної послуги, передбаченої пунктом 5 частини першої статті 15^а цього Закону, є письмова заява встановленого Міністерством внутрішніх справ України зразка, яка подається суб'єктом звернення особисто до суб'єкта надання адміністративної послуги.

До заяви додаються такі документи:

паспорт громадянина України або документ, що посвідчує особу, підтверджує її громадянство або спеціальний статус (тимчасове посвідчення громадянина України, посвідка на постійне проживання, посвідка на тимчасове проживання, посвідчення біженця, посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту);

довідка про податковий номер (реєстраційний номер облікової картки платника податків з Державного реєстру фізичних осіб – платників податків) або повідомлення про відмову від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті про право здійснювати будь-які платежі за серією та/або номером паспорта);

документ, що підтверджує відсутність медичних протипоказань або обмежень до керування транспортними засобами відповідних категорій, оформлений не раніше ніж за три місяці до дати подання заяви;

документ про зміну персональних даних суб'єкта звернення (у разі зміни суб'єктом звернення прізвища, імені, по батькові тощо);

у разі втрати посвідчення водія – письмове повідомлення суб'єкта звернення до суб'єкта надання адміністративної послуги про втрату посвідчення водія;

у разі викрадення посвідчення водія – довідка з територіального органу Національної поліції України про звернення суб'єкта звернення щодо викрадення посвідчення водія;

платіжний документ, що підтверджує сплату адміністративного збору.

Підставою для надання адміністративних послуг, передбачених

пунктами 6 – 8 частини першої статті 15^а цього Закону, є письмова заява встановленого Міністерством внутрішніх справ України зразка, яка подається суб'єктом звернення особисто до суб'єкта надання адміністративної послуги.

До заяви додаються такі документи:

паспорт громадянина України або документ, що посвідчує особу, підтверджує її громадянство або спеціальний статус (тимчасове посвідчення громадянина України, посвідка на постійне проживання, посвідка на тимчасове проживання, посвідчення бжеңця, посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту);

довідка про податковий номер (реєстраційний номер облікової картки платника податків з Державного реєстру фізичних осіб – платників податків) або повідомлення про відмову від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті про право здійснювати будь-які платежі за серією та/або номером паспорта);

документ, що підтверджує відсутність медичних протипоказань або обмежень до керування транспортними засобами відповідних категорій, оформлений не раніше ніж за три місяці до дати подання заяви; національне посвідчення водія;

документ про зміну персональних даних суб'єкта звернення (у разі зміни суб'єктом звернення прізвища, імені, по батькові тощо);

платіжний документ, що підтверджує сплату адміністративного збору; Підставою для надання адміністративних послуг, передбачених пунктами 9 – 11 частини першої статті 15^о цього Закону, є письмова заява встановленого Міністерством внутрішніх справ України зразка, яка подається суб'єктом звернення особисто до суб'єкта надання адміністративної послуги.

До заяви додаються такі документи:
паспорт громадянина України або документ, що посвідчує особу, підтверджує її громадянство або спеціальний статус (тимчасове посвідчення громадянина України, посвідка на постійне проживання, посвідчення бжеңця, посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту);

довідка про податковий номер (реєстраційний номер облікової картки платника податків з Державного реєстру фізичних осіб – платників податків) або повідомлення про відмову від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті про право здійснювати будь-які платежі за серією та/або номером паспорта);

документ, що підтверджує відсутність медичних протипоказань або обмежень до керування транспортними засобами відповідних категорій, оформлений не раніше ніж за три місяці до дати подання заяви;

посвідчення водія іноземної держави з кінцевою датою закінчення терміну його адміністративної дійсності не менше ніж за шість місяців до дати подання заяви;

документ про зміну персональних даних суб'єкта звернення (у разі зміни

суб'єктом звернення прізвища, імені, по батькові тощо);

платіжний документ, що підтверджує сплату адміністративного збору; інші документи, передбачені міжнародними договорами України.

Підставою для надання адміністративної послуги, передбаченої пунктом 12 частини першої статті 15^о цього Закону, є письмова заява встановленого Міністерством внутрішніх справ України зразка, яка подається суб'єктом звернення особисто до суб'єкта надання адміністративної послуги.

До заяви додаються такі документи:

паспорт громадянина України або документ, що посвідчує особу, підтверджує її громадянство або спеціальний статус (тимчасове посвідчення громадянина України, посвідка на постійне проживання, посвідчення бжеңця, посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту);

довідка про податковий номер (реєстраційний номер облікової картки платника податків з Державного реєстру фізичних осіб – платників податків) або повідомлення про відмову від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті про право здійснювати будь-які платежі за серією та/або номером паспорта);

документ, що підтверджує відсутність медичних протипоказань або обмежень до керування транспортними засобами відповідних категорій, оформлений не раніше ніж за три місяці до дати подання заяви;

документи, що засвідчують проходження підготовки, переліготовки, підвищення кваліфікації водія транспортних засобів відповідних категорій;

посвідчення водія іноземної держави з кінцевою датою закінчення терміну його адміністративної дійсності не менше ніж за шість місяців до дати подання заяви;

документ про зміну персональних даних суб'єкта звернення (у разі зміни суб'єктом звернення прізвища, імені, по батькові тощо);

платіжний документ, що підтверджує сплату адміністративного збору;

інші документи, передбачені міжнародними договорами України.

Підставою для надання адміністративних послуг, передбачених пунктами 13 – 15 частини першої статті 15^о цього Закону, є письмова заява встановленого Міністерством внутрішніх справ України зразка, яка подається суб'єктом звернення особисто до суб'єкта надання адміністративної послуги.

До заяви додаються такі документи:

паспорт громадянина України або документ, що посвідчує особу, підтверджує її громадянство або спеціальний статус (тимчасове посвідчення громадянина України, посвідка на постійне проживання, посвідка на тимчасове проживання, посвідчення бжеңця, посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту);

довідка про податковий номер (реєстраційний номер облікової картки платника податків з Державного реєстру фізичних осіб – платників податків) або повідомлення про відмову від прийняття реєстраційного номера облікової

картки платника податків (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті про право здійснювати будь-які платежі за серією та/або номером паспорта);

документ, що підтверджує відсутність медичних протипоказань або обмежень до керування транспортними засобами відповідних категорій, оформлений не раніше ніж за три місяці до дати подання заяви;

документ про зміну персональних даних суб'єкта звернення (у разі зміни суб'єктом звернення прізвища, імені, по батькові тощо);

постанова або вирок суду про позбавлення права на керування транспортним засобом;

платіжний документ, що підтверджує сплату адміністративного збору.

Підставою для надання адміністративної послуги, передбаченої пунктом 16 частини першої статті 15⁸ цього Закону, є письмова заява встановленого Міністерством внутрішніх справ України зразка, яка подається суб'єктом звернення особисто до суб'єкта надання адміністративної послуги.

До заяви додаються такі документи:

паспорт громадянина України для виїзду за кордон або посвідчення особи без громадянства для виїзду за кордон, або проїзний документ біженця для виїзду за кордон, або проїзний документ особи, яка потребує додаткового захисту, для виїзду за кордон;

національне посвідчення водія;

одна кольорова фотокартка розміром 3,5 x 4,5 см на матовому папері, виготовлена не раніше ніж за шість місяців до дати подання заяви;

платіжний документ, що підтверджує сплату адміністративного збору.

Підставою для надання адміністративної послуги, передбаченої пунктом 17 частини першої статті 15⁸ цього Закону, є письмова заява встановленого Міністерством внутрішніх справ України зразка, яка подається суб'єктом звернення особисто, через представника, поштовим зв'язком (рекомендованим листом з описом вкладення) або у випадках, передбачених Законом, за допомогою засобів телекомунікаційного зв'язку до суб'єкта надання адміністративної послуги.

До заяви додаються такі документи:

копії установчих документів юридичної особи, засвідчені уповноваженою посадовою особою юридичної особи;

документ, що підтверджує повноваження представника (довіреність або доручення, посвідчені в установленому законодавством порядку), після надання адміністративної послуги повертається;

копії документів, що підтверджують право закладу на користування транспортними засобами, приміщеннями, спорудами та/або земельними ділянками для підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації водіїв, засвідчені уповноваженою посадовою особою юридичної особи;

відомості про склад спеціалістів закладу, копії документів, що засвідчують рівень їх професійної (професійно-технічної) освіти, кваліфікацію,

атестацію, а також відомості про матеріально-технічну базу закладу; затвержені в установленому порядку робочі програми і плани з підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації водіїв;

платіжний документ, що підтверджує сплату адміністративного збору.

Підставою для надання адміністративної послуги для закладів, що мають відповідну ліцензію на провадження освітньої діяльності у сфері професійної (професійно-технічної) освіти, є письмова заява встановленого Міністерством внутрішніх справ України зразка, яка подається суб'єктом звернення особисто, через представника, поштовим зв'язком (рекомендованим листом з описом вкладення) або у випадках, передбачених Законом, за допомогою засобів телекомунікаційного зв'язку до суб'єкта надання адміністративної послуги.

До заяви додаються такі документи:

копії установчих документів юридичної особи, засвідчені уповноваженою посадовою особою юридичної особи;

документ, що підтверджує повноваження представника (довіреність або доручення, посвідчені в установленому законодавством порядку), після надання адміністративної послуги повертається;

декларація відповідності матеріально-технічної бази закладу вимогам законодавства;

відомості про склад спеціалістів закладу, копії документів, що засвідчують рівень їх професійної (професійно-технічної) освіти, кваліфікації, атестації;

платіжний документ, що підтверджує сплату адміністративного збору.

Підставою для надання адміністративної послуги, передбаченої пунктом 18 частини першої статті 15⁸ цього Закону, є письмова заява встановленого Міністерством внутрішніх справ України зразка, яка подається суб'єктом звернення особисто, через представника (законного представника), поштовим зв'язком (рекомендованим листом з описом вкладення) або у випадках, передбачених Законом, за допомогою засобів телекомунікаційного зв'язку до суб'єкта надання адміністративної послуги.

До заяви додаються такі документи:

копії установчих документів юридичної особи, засвідчені уповноваженою посадовою особою юридичної особи;

документ, що підтверджує повноваження представника (довіреність або доручення, посвідчені в установленому законодавством порядку), після надання адміністративної послуги повертається;

у разі втрати або знищення сертифіката – особисте письмове повідомлення суб'єкта звернення або уповноваженої ним посадової особи до суб'єкта надання адміністративної послуги про втрату або знищення сертифіката про державну акредитацію закладу з підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації водіїв;

у разі викрадення сертифіката – довідка з територіального органу Національної поліції України про особисте звернення суб'єкта звернення щодо викрадення сертифіката про державну акредитацію закладу з підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації водіїв;